

Nauczyciel na nowym etapie budowy socjalistycznej wsi

Coraz więcej nauczycieli - związkowców staje do walki o socjalistyczną przebudowę wsi rozumiejąc, że jest to jedna z głównych dróg wiodących do socjalizmu.

Ten wzrost zainteresowania i aktywności — dowód podnoszenia się poziomu ideowo-politycznego nauczycielstwa — miał swoje wyraźne odbicie w dyskusjach na przeprowadzonych ostatnio zjazdach okręgowych Związku. Na każdym z tych zjazdów było szereg wykładów, przedstawiających konkretne fakty, jak nauczyciele włączają się w walkę klasową na wsi, jak pracują nad uświadamianiem biednych i średniorolnych chłopów o wyższości form społecznej gospodarki nad indywidualną, drobnotowarową i jakie mają rezultaty swej działalności. Tych głosów dyskusji słuchano wszędzie ze szczególną uwagą.

Odbicie wzrostu zainteresowania i aktywności zaznaczyło się na zjazdach i w tej formie, że domagano się od Zarządu Głównego ZNP jak również od zarządów okręgowych i oddziałów, aby w programie działalności związkowej w większym stopniu uwzględnić takie formy pracy, które będą konkretną pomocą postępowemu nauczycielowi wiejskiemu w jego pracy nad przebudową wsi. Żądano, aby Związek nie ograniczał się tylko do ogólnej propagandy — jak to miało miejsce dotychczas — a zwoływał systematycznie, planowo narady nauczycieli wiejskich, na których mogliby pogłębić rozumienie całego problemu walki o przebudowę wsi, podzielić się doświadczeniami i spostrzeżeniami, zasięgnąć rady, doskonalić metody i formy działania.

To też Zarząd Główny ZNP, czyniąc zadość tym słusznym żądanom, zwołał na 5 i 6 stycznia br. do Warszawy pierwszą krajową radę nauczycieli pracujących we wsiach spółdzielczych (po jednym z każdego powiatu) i zaprosił na nią wybitnych specjalistów w tej dziedzinie, którzy zaznajomili ich z obecnym stanem i perspektywą rozwoju spółdzielczości produkcyjnej na wsi.

Jak bardzo potrzebna była tego rodzaju narada, może świadczyć prawie stu-

procentowa obecność osób, które były zaproszone (na 267 przybyło 265), liczne pytania stawiane prelegentom oraz bardzo ożywiona i bogata w treść dyskusja.

Ośrodkiem szczególnego zainteresowania uczestników narady były wytyczne i uchwały Biura Politycznego PZPR, znaczące nowy etap walki o rozwój spółdzielczości produkcyjnej na wsi.

Jak wiemy już z prasy codziennej, Biuro Politi. PZPR dokonało podsumowania oraz wnikliwej analizy i oceny ruchu spółdzielczości produkcyjnej na wsi, wydobyla z dotychczasowych doświadczeń zarówno to, co stanowiło właściwą marksistowsko-leninowską linię działania, jak również to, co było błędem, niedociągnięciem i wypaczeniem tej linii oraz wyciągnęło wniosek na najbliższą przyszłość.

Rok 1950 — czytamy w artykule Sekr. KC PZPR R. Zambrowskiego zam. w nrze 7 „Trybunu Ludu” — był rokiem okrzepnięcia ruchu spółdzielczości produkcyjnej w Polsce. Wzrost liczby spółdzielni produkcyjnych w 1950 r. z 243 na początek roku do 2.200 na 1 stycznia 1951 r. znamionuje, że zagadnienie spółdzielczości produkcyjnej przestało być tylko hasłem propagandowym naszej partii, a staje się sprawą praktyczną samych mas chłopskich.

Zambrowski wskazuje na podstawowe siły naszego ruchu spółdzielczości produkcyjnej, jakimi są praktyczne, oczywiście dla setek tysięcy chłopów dowody wyższości gospodarki zespołowej nad indywidualną gospodarką chłopską — w postaci 20 — 50 procent wyższych plonów.

Wskazuje, że ruch ten powstał, wyrósł i rozwija się w walce z wrogiem klasowym na wsi, kułakiem, że powstające spółdzielnie produkcyjne oparły się o dobrą organizację pracy wewnątrz spółdzielni i o świadomy współudział w jej rozbudowie wszystkich jej członków; że w ciągu 1950 r. wyrósł w tym ruchu wielotysięczna kadra chłopska i robotnicza.

Poważnym osiągnięciem jest to, że roz-

większone ich wyposażenie: od 30 ośrodków na początku 1950 r. z 455 traktorami, do 155 ośrodków (styczeń 1951 r.) z 4.224 traktorami. Stwierdzając te osiągnięcia, BP Partii wskazało także i na fakty poważnych błędów i niedociągnięć w całej akcji. Wskazało na fakty lewactwa oraz innego rodzaju odchylenia od linii partii. Było nim częste odrywanie zagadnienia spółdzielczości produkcyjnej od wielu innych spraw gospodarczych (skupu, kontraktacji, ośrodków maszynowych i inn.), nieprzestrzeganie zasady, że walkę z kułactwem prowadzić należy w oparciu o biedotę wiejską i w sojuszu ze średniorolnym chłopem, w naruszaniu zasady pełnej dobrowolności, w niedostatecznej i niewłaściwie prowadzonej pracy uświadamiającej i inn.

Z tych faktów BP Partii wyciągnęło zasadnicze wnioski i wytyczyło zadania na najbliższy okres. Przede wszystkim opracowany został nowy statut dla 4 typu spółdzielni. Nastąpiło wyznaczenie nowej roli POM-om w rozwoju i umacnianiu spółdzielni produkcyjnej.

Z tymi podstawowymi wytycznymi dalszej pracy nad przebudową wsi polskiej zaznajomili się uczestnicy narady.

W rzeczowej, parę godzin trwającej dyskusji nie było ogólników. Każda poruszana sprawa miała żywe rumieńce życia, była podbudowana doświadczeniem, wynikała z konkretnych sytuacji w terenie. A wachlarz tych spraw był b. szeroki.

Praca społeczna nauczyciela, warunki pracy szkół i przedszkoli, opieka społeczna, pomoc lekarska, rola Podst. Org. Part. i kierownictwa, formy pracy z kolektywem, współdziałanie z POM-ami, kontrola wykonania planów, asortyment towarów w spółdzielniach wiejskich, gospodarka kadrami, szkolenie młodych mas pracujących, na ich socjalistyczny stosunek do pracy, na coraz intensywniejszy rozwój socjalistycznego współwzrostu, ruchu racjonalizatorskiego i stosowanie wciąż wydajniejszych i oszczędniejszych metod pracy.

Przebieg przed pięciu laty na własność państwa w imieniu narodu przemysłu, banków i komunikacji stworzyło podstawy gospodarki planowej zapewniającej jednolite racjonalne i sprawne w interesie ludu pracującego kierownictwo gospodarki narodowej oraz gwarantujące nieustanny, nie przerywany nigdy kryzysem i bezrobociem, rozwój sił wytwórczych kraju oraz wzrost stopy życiowej mas pracujących.

Tak więc przebieg wлады przez lud oraz przeprowadzone przez niego dwie historyczne reformy, które wyzwoliły energię twórczą i świadomość najszerszych mas oraz umożliwiły planową gospodarkę, to obok wszechstronnej pomocy gospodarczej ZSRR, główne czynniki naszych wielkich osiągnięć oraz wspaniałych perspektyw rozwoju gospodarczego Polski.

Wojszech Pokora

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

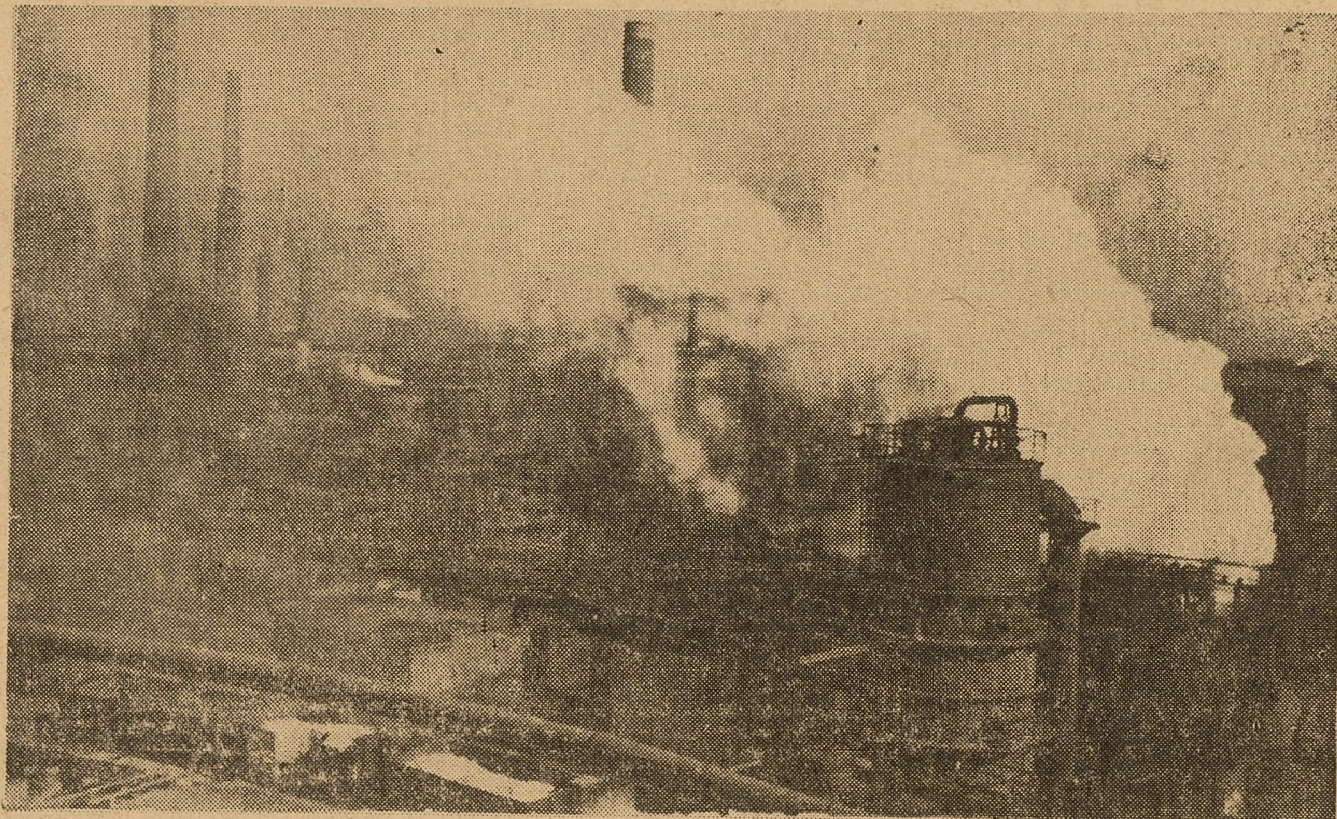
Momentem przełomowym w rozwoju kultury fizycznej w szkolnictwie była uchwała Biura Politycznego Komitetu Centralnego PZPR z września 1950 r., wskazująca cele i zadania, jakie szkoła ma do spełnienia w zakresie poprawy stanu zdrowotnego dzieci i młodzieży poprzez wychowanie fizyczne i umasowienie sportu.

W Polsce Ludowej docenia się należyte znaczenie tego zagadnienia. Dla podniesienia poziomu wychowania fizycznego młodzieży szkolnej i powiązania sportu szkolnego z ogólnym ruchem sportowym, rozwijającym się coraz bardziej, powołano szkolne koła sportowe, ustalono zasady opieki klubów sportowych nad nimi oraz ułatwiono młodzieży udział w masowych imprezach sportowych, jak w marszach jesiennych, biegach narodowych i innych.

Duże osiągnięcia mamy również w zakresie wznowienia ruchu turystycznego młodzieży szkolnej, rozbudowania sieci schronisk wycieczkowych, przeszkolenia na obozach aktywistów młodzieżowych i dostarczenia szkołom przeszkolonych kadr nauczycielskich i instruktorskich. Tu należy podkreślić, że zrealizowały systemem szkolenia ograniczonych praktyków „apolitycznych” i bezideowych i postawiliśmy sobie zadanie wyszkolenia i wychowania aktywnych fachowców, realizujących postulat socjalistycznej kultury fizycznej, nierozdzielnie związanej z interesami mas pracujących.

Mimo tych osiągnięć stan wychowania

Każdy nauczyciel przedstawi młodzieży osiągnięcia naszej gospodarki narodowej (w piątą rocznicę upaństwowienia przemysłu)

W dniu 3 stycznia 1946 r. Krajowa Rada Narodowa uchwalała ustawę o unarodowieniu podstawowych gałęzi gospodarki, wielkiego i średniego przemysłu, banków i komunikacji. Obok dekretu o reformie rolnej ustawa ta jest jedną z najważniejszych podstaw naszego ustroju. Obydwa te akty prawne ziściły dążenia całych pokoleń rewolucjonistów polskich walczących o władzę ludu, położyły kres panowaniu w naszym kraju obszarników oraz wielkich rodzimych i obcych kapitalistów, uwolniły gospodarkę narodową od ich kierownictwa, uczyniły lud prawdziwym gospodarzem swego kraju. Wpłynęło to w sposób decydujący na wzrost świadomości społecznej mas pracujących, na ich socjalistyczny stosunek do pracy, na coraz intensywniejszy rozwój socjalistycznego współwzrostu, ruchu racjonalizatorskiego i stosowanie wciąż wydajniejszych i oszczędniejszych metod pracy.

Przebieg przed pięciu laty na własność państwa w imieniu narodu przemysłu, banków i komunikacji stworzyło podstawy gospodarki planowej zapewniającej jednolite racjonalne i sprawne w interesie ludu pracującego kierownictwo gospodarki narodowej oraz gwarantujące nieustanny, nie przerywany nigdy kryzysem i bezrobociem, rozwój sił wytwórczych kraju oraz wzrost stopy życiowej mas pracujących.

Tak więc przebieg wлады przez lud oraz przeprowadzone przez niego dwie historyczne reformy, które wyzwoliły energię twórczą i świadomość najszerszych mas oraz umożliwiły planową gospodarkę, to obok wszechstronnej pomocy gospodarczej ZSRR, główne czynniki naszych wielkich osiągnięć oraz wspaniałych perspektyw rozwoju gospodarczego Polski.

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

W dniu 3 stycznia 1946 r. Krajowa Rada Narodowa uchwalała ustawę o unarodowieniu podstawowych gałęzi gospodarki, wielkiego i średniego przemysłu, banków i komunikacji. Obok dekretu o reformie rolnej ustawa ta jest jedną z najważniejszych podstaw naszego ustroju. Obydwa te akty prawne ziściły dążenia całych pokoleń rewolucjonistów polskich walczących o władzę ludu, położyły kres panowaniu w naszym kraju obszarników oraz wielkich rodzimych i obcych kapitalistów, uwolniły gospodarkę narodową od ich kierownictwa, uczyniły lud prawdziwym gospodarzem swego kraju. Wpłynęło to w sposób decydujący na wzrost świadomości społecznej mas pracujących, na ich socjalistyczny stosunek do pracy, na coraz intensywniejszy rozwój socjalistycznego współwzrostu, ruchu racjonalizatorskiego i stosowanie wciąż wydajniejszych i oszczędniejszych metod pracy.

Przebieg przed pięciu laty na własność państwa w imieniu narodu przemysłu, banków i komunikacji stworzyło podstawy gospodarki planowej zapewniającej jednolite racjonalne i sprawne w interesie ludu pracującego kierownictwo gospodarki narodowej oraz gwarantujące nieustanny, nie przerywany nigdy kryzysem i bezrobociem, rozwój sił wytwórczych kraju oraz wzrost stopy życiowej mas pracujących.

Tak więc przebieg wлады przez lud oraz przeprowadzone przez niego dwie historyczne reformy, które wyzwoliły energię twórczą i świadomość najszerszych mas oraz umożliwiły planową gospodarkę, to obok wszechstronnej pomocy gospodarczej ZSRR, główne czynniki naszych wielkich osiągnięć oraz wspaniałych perspektyw rozwoju gospodarczego Polski.

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Podnieść poziom wychowania fizycznego w szkole i rozszerzyć jego zakres

Prosimy o rewizję programów
i podręczników historii

skład których wchodzi przedstawiciel
wymienionych czynników, muszą le-
piej przygotować się do pracy w nowym roku.

